

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolós szerkesztő és lapfőlapjados:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Országos Nemzeti Szövetség.

Ki tagadná, hogy közviszonyaink ziláltak? Társadalmunk beteg, megöli a közönyt. Munkásaink hazafias józanságát megmetyeljezi a nemzetközi szocializmus; és nemzeti egységünk ellen tör a nemzetiségi agitátorok aknamunkája.

Lehet-e közönyösöknek maradniuk, midőn látjuk, hogy az egykor oly lelkes magyar társadalom szétfoszlik és darabokra szakad, hogy nyomában ellenségeink rögtön reá vessék magukat a haza testére? Lehet-e közönyösöknek maradni nekünk, midőn a magyarnál nagyobb nemzetek sem látják feleslegesnek a társadalom folytonos ébrentartására egyesületeket, ligákat alakítani? Midőn látjuk azt, hogy a nálunk jóval kisebb Romániában mily eredményeket volt képes elérni a román liga, a hatalmas, nagy Németországban a Schulverein, Oroszországban a panszláv egyesület, Szerbiában a Matieza, stb. stb. — a melyek mind-mind az illető nemzetek társadalmának verhetetlen és le nem nyugozható polgári hadserege?

Es a midőn mindezeket szemléljük, lehet-e közönyösöknek maradniuk „a magyar ligával”, az „Országos Nemzeti Szövetség”-gel szemben, melynek hatalmas és nagy nemzeti feladatokat képező céljait örömmel és lelkesedéssel kell nemcsak üdvözölni, hanem felkarolni és támogatni is minden magyar embernek.

Nagyon találóan mondotta Péchy Tamás, ez az ideális gondolkozású államférfi, a Nemzeti Szövetség múlt évi közgyűlésén: „A Nemzeti Szövetség nem szorosán vett kultúregyesület, nem is akar azoknak versenyháza lenni. De meg ha az lenne is, ámár inkább azoknak munkálkodását van hivatva teljesen eredményessé tenni, akkor is lelkesedéssel kellene a Szövetséget felkarolni és hatalmasra tenni minden magyar embernek, hisz bármilyen versengésből is nem az egyesületek valamelyike, hanem a haza kerül ki győztesen.”

A Nemzeti Szövetség nem foglalkozik politikával, s kitűzött céljait tisztán társadalmi úton akarja keresztülvinni, és hogy feladatai egyuttal nemzeti feladatok is, bizonyítja az, hogy vezetőségében még politikai életünk kitűnőségei és vezérei is pártkülönbség nélkül helyet foglalnak. Péchy, Teleki, Jókai, Bartha, Chorin, Szapáry Gyula, Apponyi s érvényesítik tudásukat és

tapasztalatukat a Szövetség társadalmi, munkügyi és nemzetiségi osztályaiban.

A társadalmi osztály a hazafias érzés ébrentartásáról és a fajszereket növeléséről gondoskodik s nem téveszti szem elől az aránytalan gyermekhalandóság fontos kérdését sem. A munkügyi osztály vezetésénél az az uralkodó felfogás, hogy a munkásoknak sokban jogos kívánságai kielégítést nyerjenek, ám másrésztől a munkaadók zaklatását és indokolatlan megterhelését sem téveszti szem elől.

A nemzetiségi osztály, míg egyrésztől külföldre szakadt honfitársainkat igyekszik a hazának megtartani és segíteni, addig másrészt a nemzetiségi izgatott munkáját ellensúlyozza, s az egyenletlenség helyett a kölcsönös bizalmat igyekszik felébreszteni és megerősíteni. A sajtó osztály végül a külföld nagyobb lapjaival tart fenn összeköttetést, hogy hazai viszonyainkról azokat az igazsághoz hűen tájékoztassa.

Es a Nemzeti Szövetség e hatalmas munkák végrehajtására kíván-e talán tagjaitól valami nagyobb pénz-áldozatot? Nem. Nem pedig azért, mert egész helyesen abból indul ki, hogy alig számbavehető anyagi áldozattal (rendes tagsági díj 50 kr. egy évre) a társadalom legszélsőbb rétegeit is képes lesz megnyerni nagy nemzeti érdeket képező feladatainak.

Ezt a nagyfontosságn célt az O. N. Sz. különösen a decentralizáció útján, t. i. a vidéki szövetségek szervezésével tartja elérhetőnek. Az alapszabályok szerint ugyanis mindenütt, ahol nagy községben 50 és kis községben 20 tagja van a szövetségnek, vidéki szövetség alakulhat, mely szerves egészet képez a központtal. E vidéki szövetségek értesítései által a központ mindig tájékoztatva lehet az egész ország társadalmi munkásságáról és nemzetiségi viszonyairól, úgy hogy valamely baj megállítására mindig idejekorán léphet közbe, vagy útmutatást nyújthat az illetékes tényezőknek az orvoslás módjaira.

A vidéki szövetségek megalakítása rendkívül megvan könnyítve, mert hisz minden városban van olyan önzetlen lelkes hazafi, a ki vesz magának annyi fáradságot, hogy felír a központhoz (VII. Akácfa-u. 32) s bejelenti azokat a férfiakat, akik hajlandók a szervezőbizottságot megalakítani. A központ szívesen küld gyűjtőívet, mely a szervező bizottsági tagok között

szétosztván, a megalakuláshoz szükséges tagok rövidesen összegyűjthetők. Előköti saját hatáskörükben választanak s az alakuláson a központ is képviselteti magát. — Ily vidéki szövetségek alakultak eddig Aradon, Szerecsen, Brassóban és külföldön Bécsben. A most folyó lázas szervezkedés következtében öszre már 9—10 vidéki szövetség megalakulása van bejelentve.

Ime ez vazlatosan az Országos Nemzeti Szövetség célja és működési tere, melyet minden hazafi csakis magasztosnak, lélekemelőnek és a hazára nézve üdvösnek tarthat. Evtizedek szomorú tapasztalatai voltak szükségesek ahhoz, hogy ily nagy arányú liga megalakuljon, s eredményes működésébe bizalmat helyezzünk, mert hazánk legjobbjai álltak elére.

A nemzeti közszellem újjászületését és megerősödését, a fajszereket hatalmas megnövekedését s a már tűrhetetlenné vált társadalmi ellentétek elsimítását és kiegyenlítését reméljük és várjuk mi az Országos Nemzeti Szövetségtől.

Katona Béla.

Kereskedelmünk.

Most már gabona termésünkről fogalmat szerezhettünk magunknak.

Altalában úgy tapasztaljuk, hogy az idei gabona termés kedvezőtlen, sőt némely helyen oly annyira csekély, miként a szükségleten csak nagy importtal lehet segíteni.

Még azok az államok is, kik addig többet exportáltak, ma hiányban szenvednek.

Három legfontosabb terület épen rosszul áll, a mennyiben Oroszország középső és déli részein 30—50 százalék a esőkkenés, Romániában az összes folyók kiáradása tönkre tett minden kivitelre szánt gabonát. Magyarországon pedig az eddig remélt középtermet az utóbbi viharok tetemesen lejjebb szállították, — úgy hogy termésünk egyforma leend az 1899. terméssel.

Románia és Oroszországban igen nagy lesz a szükséglet, úgy, hogy ez országok termése a helyi fogyasztásra sem lesz elegendő — tehát a külkereskedelemben mit sem bocsáthat, sőt ellenkezőleg importálnia kell a gabonát. — Es ismerve azt az erélyt, melylyel Oroszország szokott eljárni, nem tartjuk kizártnak azt, hogy a kiviteli tilalmat megújítja.

TÁRCZA.

A naiva.

— Elbeszélés. —

Irta: Tábori Róbert.

Visszafojtott lélekzettel és lábujjhegyen lépett a kávéházba. Arca egészen kipirosodott abbéli igyekezetében, hogy a szuszogást magába fojtja. Tekintete esillogott és két kezével a levegőben hadonázott, mint ha legyeket kergetne.

— Ah, barátom, édes barátom! — kiáltott lelkesülten, a mint megpillantott, ha láttad volna . . . ha sejténéd . . . ha el tudnád képzelni . . .

— Mit?

— Még most sem tudok elragadtatásomból magamhoz térni! Még most sem merek lélekzetet venni, mert attól félek, hogy fölébresszem az angyal! Ah, minő dicső, mily isteni látvány volt az!

— Kiről beszélsz!

— Róla, a mi isteni naivánkról! Van-e költőibb valami, mint ez a fehé arc, ez a szőke haj, a nyúlánk termet . . .

— Csak vers-kbe ne! . . . Pinczér! egy pohár vizet ennek az úrnak!

— Nincs az óceánban annyi víz, hogy engem ma leblütsön! Egek, lángolok, az égben vagyok . . .

— Mi történt!

— Azonnal elmondom neked, aki előtt nincs, nem

volt és nem lesz soha titkom! Hetek óta keresem az alkalmat, hogy megismerkedhessem az anygallal . . . A legtisztességesebb szándékkal! . . . Csak azért, hogy a szemébe nézhessek, hogy egyetlen egyszer érintsen balzsamos lehellete.

— S érintett?

— Nem volt bátorságom közeledni hozzá, mivel hogy az angyal egy mama örszi. S hozzá még milyen mama! A lángpalóssal viaskodó kherub, külkeit védő tigris hozzá képest szelid bárányka.

— Szinbázi mama!

— Nem barátom, igazi mama! erre meg merek esküdni. Olyan mama, akiből idővel lesz az anyós, aki anyósnak született, akinek minden porczikája már is anyósi porczika.

— Gratulálok!

— Utótt végre boldogságom órája. Bemutattak neki egy táncvizigalomban és én a második tournál pirulva, mint egy szende hajadon, engedelmet kértem, hogy másnap megtehessem tiszteletemet.

— S megadták az engedélyt?

— Meg, de nem mindjárt. A mama előbb végig nézett rajtam vizsga tekintetével, s én úgy éreztem magamat, mint mikor katonakoromban először mentem őrségre és a kapitány megvizsgált, ha vajjon rendben van-e minden rajtam? Ugy látszott, hogy most is rendben találta minden, mert a kapitány azt mondta: Eljöhét délután két órakor, mert ilyenkor fogadunk.

— A kapitány mondta ezt?

— Dehogy! A mama mondta! Egészen megzavartál ostoba közbeszólásaiddal . . . Tehát ma délelőtt, úgy kilenc óra után kezdtem ültözködni és egy óra felé még mindig nem voltam készen. Sehogy sem tetszettem magamnak ezuttal, pedig a mai napig szentül meg voltam győződve, hogy egészen fess fiú vagyok.

— Az is vagy, Bálácskán!

— Közömböm a jó indiatu vigasztalást, — monda ő megbatva és szórakozottságában kávémba ejtő szivarja hamuját. — Felkeltőkor magamra pazaroltam egy flakon illatszert, aztán Istenbe vetvén bizalmamat, az angyal lakása felé indultam. Ugy dobogott a szívem utközben, hogy a „Zapfenstreich” ütemeit kiballhattad volna belőle. A mint belépek szobájába, a mama azzal fogadott, hogy pszt! pszt!

— Micsoda? Kipiszegett?

— Dehogy! Csak azt akarta, hogy hallkabban közeledjek. Onkéntelenül visszafojtottam lélekzetemet és körülnézek. A szomszéd szoba ajtaja félig nyitva állott s megláttam őt . . .

— Mifele pozitúrában?

— Egy fauteuilben hátradőlt és szendergett. Almában piruló vonásai esendes boldogságról szóltak és olyan lélekről, mely tiszta, mint a lilium. Szőke baja szabadon csüngött alá vállain és két kacsója össze volt kucsolva szüzi keblén . . . Milyen meghatótt ez a látvány, úgy, hogy én is megálltam és magamban elrebegettem Heine azt a versét, mely . . .

— Ismerem! Nem szükséges, hogy elmondjad. Egy areképről van benne szó, mely szép és tiszta, meg egy áldásról, amely még szebb és még tisztább.

Franciaországnak termése rossz, jégeső, vihar árvíz és némely helyen szárazság pusztította el.

Németország termése az egyedüli, mely kielégítő, csekély kivétellel mindenütt közép termésen felüli, tehát teljesen fedezheti szükségletét, míg Svájc nagyobb mérvű csapásokról tesz jelentést, mert ott a rossz időjárás mindent tönkre tett.

A gabona készlet tehát nagyon csekély, Amerikára nem számíthatunk, mert termése nagyon csekély s a mi fölösleges van, arra Angliának és Franciaországnak van szüksége.

Európa nyugoti része mindenesetre Amerikából fogja szükségleteit beszerezni, míg Közép Európa ellátása az export államokra s ezek között nagy részben Magyarországra hárul.

Innen következtethető a gabona árok gyors emelkedése, mert azon keresletnek, mely a szükségletet fedezni van hivatva, alig tehetünk eleget, s elfogjuk érni azt, hogy a gabona ára 10 frt. vagy még magasabb összegre is felmegy.

Petőfi emlék.

E hó 31-én fogják a segesvári csatatéren a Petőfiemléket leleplezni.

Nagyküküllővármegye, melynek tagjai többnyire századok azon hazafiatlan határozatával szemben, mely szerint az ünnepélynél magát hivatalosan nem fogja képviseltetni, okvetlen meg kell tennünk mindent a mi ez ünnep emlékére befolyással van.

Követünk kell Erzsébetváros példáját.

Testületileg kell képviseltesse magát minden magyar város, testületileg kell megjelenjenek az irodalmi társulatok, mert feltétlen kötelessége minden magyar szív és léleknek az ősről háláját leróni.

A Petőfi-emlék leleplezésének ünnepe, a magyar szabadságharc emlékének ünnepe is.

Nem lehet elválasztani a kettőt, nem lehet a magyar ember szívéből kiirtani azon szeretetet, melylyel dicső ősei iránti hálájára ébresztetett; nem lehet elnémitani azon törekvést, a melylyel amazok emlékét megörökíteni, fenntartani kívánja.

Még nincs ötven éve a szabadságharc kezdetének.

Történelmi következtetés az, hogy Petőfi Sándor, a ki 1849-ben a fehéregyházi csatamezőn lefolyt harcban részt vett, ott esett el, mert azóta őt senki sem látta, róla hírt nem hallott, ő magáról életjelet nem adott.

Lángelke termékével buzdította honfiát, — feláldozta életét a hazáért, édes mindnyájunkért. — Kardot ragadott, ott hagyta édes szülőföldjét, családját, eljött hozzánk Erdélybe, a hol a nemzetiségek között a legdühösebb harc folyt le, — a hol a nemzetiségeket még az osztrák kormány is segítette a magyarok elleni küzdelmükbe.

Uda jött, a hol terhezebb feladatok teljesítése volt szükséges.

Ott harcolt és buzdított minden félelem nélkül, a hol ellenei golyójának a legbiztosabban kitéve volt.

— Csak gúnyolódjál, te lelketlen! . . .

— S mit tett azalatt a mama?

— Mosolyogva nézte elérzékenyülésemet s pantomimice kinált meg a székkal. Én meg hasonlóképen engedelmet kértem, hogy állhassak és tovább nézhessem.

— Megadták az engedélyt?

— Meg. De az angyal bizonyára megérezte, hogy profán tekintet esling rajta, mert egyszerre csak megmozdult. Két piciny kacsója lecsuszott kebléről, jobbát felemelte homlokáig és hátrasímitotta az aranyfürtöket. A következő pillanatban kitért a menyországra.

— De Béla!

— Ugy van, a menyország! A szempillák fátyola mögül két fénylő csillag ragyogott felém, szeliden és édes bűbajos érzéssel. Valóságos napfelkelte volt ez.

— De dupla kiadásban?

— Aztán így szólt hozzám: . . .

. . . Felbe szakítottam Bélát és női hangot utánozván, epedő hanglejtéssel így szóltam:

— „. . . Rocsásson meg uram, hogy kissé elnyomott az álom. Mi szegény színésznők a nap nagy részét próbákon töltjük, este játszunk, a szereptanulásra tehát csak éjjel marad időnk. Azon felül meg a színpadi toiletteimet is magam csinálom s így erőt vett rajtam a fáradtság.“

Béla úgy bámúlt rám, mint aki attól tart, hogy kővé válik a nagy csodálkozásban.

— Hogyan? te tudod, hogy ő mit mondott neked? hát te is ott voltál? Nem láttalak.

— Epen másfél órája, hogy a kávéházban ülök.

Ennek emlékét készül a székelység megülni.

Ez ünnepélyből mi magunkat ki nem vonhatjuk. Gyulafehérvár sz. kir. város polgárai nem zárkoznak el az elől, hogy ez ünnepélyen magukat kellőleg ne képviseltessek.

A nyomorultakért.

A szerencsétlenség minden alakban szánalomra indítja az embert. Sajnálkozunk, ha béna egyén nyújtja felénk csonka karját alamizsnáért esdve, megdöbben a szívünk, ha a testileg nyomorék vonszolja előttünk járásra képtelen végtagjait. A könyörtlen emberi szív alamizsnát nyújt a szerencsétlennek s fohászt az egek Urához, hogy hasonló sorstól mentse meg mindenkit.

De van ennél még nyomorultabb sors is. Amikor ép tagok, ép értelem mellett egészséges, munkabíró egyén van téllenségre kárhoztatva, mert nem tudja magát megértetni, a ki ha beszélni tudna, nem alamizsnáért könyöregne, hanem munkát kérne, melylyel becsülettel szerezhesse meg kenyerét, míg így az alamizsnát sem tudja kikölni, mert néma.

Majdnem minden falunak van ilyen szerencsétlenje, némelyiknek több is. Régi időben nem hitték el, hogy ilyenekből is lehet derék embereket nevelni, de ma már többszöresen be van igazolva, hogy ha intézetbe mehetnek, nemcsak mesterségeket tanulnak meg, hanem beszélni is megtanítják őket.

Édes hazánkban nagyon sok ezeknek a szerencsétleneknek a száma. Az 1890-iki népszámlálás Magyarországra 16073 siketnémát mutatott ki; ebből Alsó-fehérmegyére 194 esik. Hány jó munkás válhatnék ezekből, ha tanítva lennének, a minthogy az a néhány száz, a kit Vácon, Budapesten, Kolozsváron, Temesváron és Aradon képeztek emberre, mindannyija maga keresi a kenyerét. Van ezek között asztalos, szabó, cipész, betűszedő, kömetsző, szobrász és más foglalkozást űző.

Németországban több gyáros, vállalkozó, írnok is találkozik köztük, Amerikában pedig, a hol legtöbb gondot fordítanak rájuk, még siketnéma pap, tanító, póstatiszt stb. is van.

Magyarország még nagyon hátra van ezen a téren. Az elmúlt évben csak 400 siketnémát neveltek, a míg ugyan ezen időben Németországban 6000, Amerikában 7000, sőt Ausztriában is 1200 volt az intézetben tanítottak száma. Nagy baj az, hogy az állam csak az utóbbi időben kezd velük s oktatásügyükkel behatóbban foglalkozni, de mert a tanítás nagyon költséges — egynek-egynek a tanítása 200—400 forintba kerül évente — sokat nem tehet a pénzügyi helyzet mostohasága miatt.

Ennél is nagyobb baj, hogy maga a közönség tájékozatlan, azt sem tudja, hogy van-e intézet; a szülők, a kiknek ilyen szerencsétlen gyermekük van, nem érdeklődnek irántuk s rendszerint már akkor kérdezősködnek, a mikor gyermekük a tanítási kort túlhaladta s többé fel nem vehető.

Találkoznak azután igen sokan, akik, ha arról van szó, hogy a siketnémákat is tanítani kelljenek, azt mondják: tegye az állam, ez az ő érdeke. Hiszen

— Lehetetlen! Hisz szóról-szóra monadt el, amit ő mondott neked. Ha nem vagy boszorkánymester. . .

— Nem vagyok én semmiféle mester és boszorkányság sincs a dologban. Valamivel előbb ábrándultam ki, mint te, ennyi az egész. Engem egy órákor fogadtak a naiváknál. A színpadi berendezés ugyanaz volt, mint mikor te mentél el, csak hogy az én tiszteletemre rendezett előadást egy órával előbb kezdték meg.

— Uristen minő komédia!

— Mi van ebben? Az egész egy házi gyakorlat, egy kis költsémpróba, melynél ő maga a rendező, mi pedig tudunkon kívül közreműködők vagyunk. Nagyon szép tőle, hogy el sem nevei magát.

Béla véresre harapta ajkát. Ismertem a fiút és attól tartottam, hogy bolondot cselekszik. Azért is megfogtam kezét és csillapítottam, látván, hogy kalapja után nyúl és menni készül. Valószínű azonban, hogy mit sem használt volna rábeszélésem, ha e pillanatban be nem lép a kávéházba Muki barátunk, aki diadalmasan felénk kiált:

— Fiúk, pompás dolgot láttam az imént! Viziteltam a naivánál. A kis szőke angyal szundikál, mivel hogy nehéz szerepe van és azt tanulta az éjjel. Láttam aztán, mikor felébredt. A szempillák fátyola mögül két fénylő csillag ragyogott felém, szeliden és édes, bűbajos érzéssel. Valóságos napfelkelte volt az! Aztán így szólt hozzám:

„Rocsásson meg, uram, hogy kissé elnyomott az álom.“

Tovább nem hallgattunk már Mukira. En csak egyszerűen kacagtam, de Béla csaknem hanyatt vágódott a nevetés miatt. Végre így szólt:

— Három bolond egy napon? Lelekemre, ez a kis naiva elsőrangú tehetség.

igazuk van nekik, de ugyanezzel a joggal kívánhatnánk, hogy mindenféle iskolát az állam tartson fenn, mert bármi történik is egyesek tanítása és nevelése érdekében, az mind állami érdek, s mégis mit látunk? Községek, testületek, egyházak, sőt magánosok is vetélkednek, hogy iskolákat és olyan intézményeket létesítsenek, a hol munkabíró és értelmes egyénekké képezik ki a gyermekeket, csak éppen a legszerencsétlenebbek, a siketnémák, vakok és hülyék nevelésével és tanításával nem törődött senki sem a legutóbbi időig.

Válóban bészagpótló munkát van hivatva teljesíteni a nemrég alakult „Testi és szellemi fogyatkozásban szenvedőket gyámolító országos egyesület“, a mely feladatát tűzte ki, hogy a nagyszámu szerencsétlenek sorsán javítson, mert a 16073 siketnémán kívül 15430 vak és 15908 hülye is van Magyarországon s összesen csak 9 intézet: 7 a siketnémák, 1 a vakok és 1 a hülyék számára, úgy, hogy ezeknek a szerencsétleneknek óriási száma még ma is állatias sorsnak néz elébe.

Ez a jótékony egyesület, a melynek védnöke Vasváry Kolos bíró hercegérsek, elnökei pedig Gróf Batthány Géza és Rakovszky István államszáműkei elölük, tárgyult működést fejt ki a szerencsétlenek érdekében. Különösen három irányban működik. Felvilágosítást nyújt a szerencsétlenek szülőinek, segítézi a szegényeket, s intézeteket és iskolákat létesít úgy a vagyonosabb szülők, valamint a szegényebbek számára is. Különös gondot fordít a szerencsétlenek ipari kiképzésére s a felnőtt iparosok munkáinak értékesítésére.

Ez a kiválóan humanus egyesület a legnagyobb mérvű támogatást érdemli meg s mert a tagsági díjak oly csekélyek, hogy p. o. a rendes tagok évi 1 frtot, a pártolók 5 frtot, az alapító tagok pedig egyszersmindkorra 25 frtot fizetnek, a miknek fejébe az egyesület „Kalauz“ ezimű hivatalos havi közlönyét is kapják, lehetővé teszi, hogy még a legszegényebb sorsban levők is hozzájárulhassanak a szerencsétlenek megmentésére irányuló magasztos emberbaráti munkához.

Mi magunk is melegen ajánljuk ezt a nemes célnak egyesületet olvasó-közönségünk figyelmébe s egyuttal felhívjuk a figyelmet arra, hogy az egyesület titkári hivatala, mely Budapesten VIII. ker. Sándor-utca 38. sz. alatt van, felvilágosítást nyújt a siketnémák, vakok vagy hülyék érdekében hozzá intézett minden kérdésre.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1897 július 22-én.

— A segesvári Petőfi-szobor leleplezése.

Nagy-Küküllő megye határozatilag kimondván, hogy sem az fehéregyházi csatatéri emlékoszlop, sem pedig a segesvári Petőfi-szobor ünnepélyes leleplezésénél hivatalosan részt venni nem akar, a rendező-bizottság lelkes felbivást intézett a székely néphez, többek közt ezeket irván ebben:

Nagy-Küküllő vármegye, melynek területén úgy a csatatéri emlék, mint a szobor áll, határozatilag kimondotta, hogy sem az egyik sem a másik ünnepségen nem kíván hivatalosan részt venni. — Csak sajnálkozni tudunk, hogy megtagadták a kegyelet adóját attól a nagy szellemtől, ki első sorban és mindenek felett e miénk ugyan mert a magyar faj törzséből fakadt, de kinek művei . . . ezek a néphez, szerelemhez, hazához és világszabadsághoz szóló halhatatlan himnuszok ma már az összes művelt nemzetek . . . az igazi német nemzet tulajdonát is képezik. Nagy-Küküllő vármegye félrevonulása nem ejtethet csorbát a költő örök dicsőségén, mert az emberiség jobbjainak egybehangzó elismerése a legmegnyugtatóbb biztosíték, hogy a Petőfi verseit akkor is visszafogják zengeni „az idők bérezei, a századok“, midőn Nagy-Küküllő vármegyének nevét is régesréggen eleledték.

Mit gondolok, kedves székely testvérek, miféle jutalmat várt, remélt Petőfi Sándor páratlan szolgálataért és önfeláldozásáért a nemzetől? Nem egyebet és nem többet, csak annyit kért s kér ma is tőlünk „Siromra, hogy ha meghalok, illesselek virágokat!“ Kedves székely asszonyok, székely leányok és székely atyafiak! A hol bölesője ringott, „az arany kalászszaikos délibábos“ rónaság, távol esik az ünnepélyek színbélyétől. Eonélfogva különösen reánk nehezedik a kötelesség sulya azért, hogy legnagyobb költőnknek egyetlen szívbéli vágya az ünnepnapon bozzá méltólag teljesedjék. Fel tehát kedves székely testvéreink! Szakítsuk félbe egy napra még legsürgősebb munkáinkat is. Taroljuk le falunk mezőinek és rétéinek költőnknek. Kössük bokrértákba, fűzzük koszorukba s legszebb ünneplő-ruháinkat magunkra öltve, borítsuk be vele a szent halmot és a szobrot, had lássa meg a boldogult, ha égi honából alátékint, hogy még mindig nem fajult el az ősi székelyvér, mert ime annak hálás kegyeléből ma az ő sirját (szobrát) napkeletnek szőnyegénél szebb szőnyeg takarja. Örök időkre „ezudar“ lenne az az Udvarhelyvármegyei község, mely bokrértát és koszorút nem hozna vagy küldene az ünnepé-

lyekre és megverné a magyarok istene, nemcsak ezen, hanem a másik világ is azt a köszívű székely asszonyt és leányt, ki legalább egy virágszállal hozzá nem járulna a nemzet méltó elismerésének kifejezéséhez. A központi rendező bizottság nevében: Székely-Udvarhelyt, 1897. június 14. Ugron Gábor elnök, Emberi Árpád jegyző.

— **Az erdélyi unio évfordulója.** Jövő évben lesz ötven esztendeje annak, hogy Erdély Magyarországgal egyesült. Ezt az évfordulót Kolozsvár városa nagy fényvel és ünnepséggel kívánja megülni, melyben nagyban fogja segíteni a márciusi 15-iki bizottság is, amely már évek óta gyűjti erre a költségeket. A kolozsvári Vigadó falára bronz emléktáblát fognak elhelyezni, mely allegorikus feldomborműben fogja ábrázolni Magyarország újabbkori történetének e nevezetes epizódját. Az emléktábla tervének elkészítésével G. Jancsó Lajost, a nagyváradi kir. kath. főgimnázium rajztanárát bízták meg, ki művét a minap mutatta be a bizottságnak. Az emléktáblán két magyar testőr alakja látható, kiket a Génusz kibékit. Az egyik Erdélyt, a másik Magyarországot jelképez. Az emléktábla két méter magas és megfelelő széles lesz.

— **A helyi cs. és kir. katonai élelmezési rak-tár** 2200 köbméter tüzfának és 700 métermázsas kőszénnek beszerzése végett ajánlati úton vállalkozót keres; az ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátott levél alakba folyó év augusztus hó 2-án d. e. 11 óráig adandók be.

— **Alsó-Fehérvármegyében** az állatok között a következő kózségekben ütött ki betegség: Ragadó szájsz. és körfélfájás: Kis-Falud 7 udvar. Rühkór: Gyulafehérvár 1 udv. Sertész: Alamor, Kutyalva, Kisfalud, Lőrinczréve, Magyar-Osesztve, Magyar-Igen, Maros-Gombás, Nagy-Enyed, Nagylak, Oláh-Szilvás, Oláh-Tordos, Vizakna, összesen 12 község.

— **A cs. és kir. hadapród iskolákba** az 1897. iskolai tanévre magyar állami alapítványi díjmentes helyekre való felvétel tárgyában kiadott s a „Budapesti Közlöny“-ben is közzétett pályázati hirdetményt az illetők a városi kiadó hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

— **A konzuli bíraskodás életbeléptetése.** Az Ozmán birodalomban lakó osztrák-magyar állampolgárok pürös ügyeiben ezután az osztrák-magyar konzulok ítélkeznek. A főtörvényszék elnökét felváltva osztrák és magyar tisztviselőket neveznek ki; a bíróságok tagjai is felében magyar, felében osztrák alattvalók közül fognak kineveztetni.

Közgazdaság.

A gipsz szerepe a gazdaságban.

Manapság alig van már oly gazdaság, melyben gipszet nem használnának. — Alkalmazást nyer az nemcsak az építkezéseknél, hanem magában a gazdaságban mint szorosabb értelemben vett gazdasági cikk is, egyrészt mint trágya konzerváló anyag, másrészt mint talajjavító. A gipsznek ez utóbbi esetekben használatosságáról felvilágosítást nyújtanak a következők:

A gipsz vagy kénsavas mészt részint égetetlen, részint égetett állapotban jó a trágyakereskedésben forgalomba. Az égetetlen gipszt másképp trágyagipszt elnevezés alatt is ismeretes s abban különbözik az égetettől, hogy benne egy bizonyos mennyiségű víz is található, míg az égetett gipszből a víz a hevítés alkalmával elveszett.

Sokan a gipszet a mésszel egyhatásának vélelmezik, holott a gipszben nem annyira a méssz, mint inkább a kénsav játsza a szerepet. — Míg például a mésszet az istállótrágyával keverni nem lehet, mert az miatt erősebb alj a gyengébb aljnak tekinthető ammoniakot kihajtja, addig a gipsznek hatása ép ellenkező, mert annak kénsava a trágya ammoniakjával egyesülve, ez utóbbi általa megkötetik. — Ép ez okból használják istállók fertőtlenítésére, az istálló levegőjének tisztítására, az istálló trágya felbontásánál keletkező ammoniak megkötésére a gipszt — s bátran elmondható, hogy a tekintetben egy trágya konzerváló anyag sem bír oly értékkel, mint a gipsz. Annak alkalmazása mindentől ajánlható tehát annyival is inkább, mert igen olcsó. Egy számos marhára évenként 60 kg. gipszt számítatunk, ennek métermázsája az 1 forintot ritkán haladja meg, e szerint egy állat ürülékének konzerválása legfeljebb 60 kr.-ba kerül. A trágyalét élvezető csatorna mentén, az állatok álláshelye mögött szórunk el naponta egy keveset s a jó hatás elmaradhatatlan. —

A gipsz azonban nem csak mint konzerváló anyag, hanem mint talaj javító is figyelembe jő, különösen oly talajokon és növényeknél, melyek a káli iránt hálasak. — Luczerna, lóhere, baltaczia s egyéb pillangós virágú takarmánynövények, szárazabb talajú rétek és legező növényzete a gipsz elhatására felujul. A talajban levő káli sókat a gipsz oldhatóvá, szabaddá teszi s az altalajba mossa, ez okból a gyökerező s káli erősebben igénylő növényeknél is igen jó eredményt biztosít. —

Mint műtrágyát legjobb égetetlen állapotban s poralakban elhinteni és pedig a tavasz folyamán, midőn említett takarmánynövényeink szépen diszlenek. — Elhintésére lehetőleg oly időt kell választani, midőn esőre van kilátás, mert ha az elszórás után az eső elmaradt, elmarad egyúttal a gipsz hatása. — Kat. holdanként 2—3 métermázsát használunk. —

Ha a gipsz mellett egyéb trágyaszer is alkalmazásba jő pl. Thomas salk, akkor e keveréket (2 q.

gipsz és 250 salk) pl. réten vagy legelőn őszzel szórjuk ki. — Oszti vetemények alá pedig a vetést megelőzőleg. —

Ujabban igen fontos szerepe jut a gipsznek a szikes vagy székes talajok javításánál is, melyek az Alföldön néhány ezer hold területet foglalnak el, melyekre nézve jellemző, hogy átnedvesedve pepszerű tömeggé, kiszáradva pedig kőkeménységgé válnak. — Sokan foglalkoztak már a székes talajok javításával, de a legtöbben eredmény nélkül. —

Egy kaliforniai tanárnak ez irányban buzarkodása legutóbb a gipsz használata felé fordult s nem egészen sikertelenül. — E kaliforniai tanár: Hilgard azt tapasztalta ugyanis, hogy ha a szikes talajra szórunk, akkor eszerebomlás áll be, s a szénsavas nátriumból és gipszből kénsavas nátrium és szénsavas mészt keletkezik s így a sziketalaj megszabadul az előbb említett hátrányos tulajdonságaitól. De miután az ily módon keletkezett szénsavas mészt a talaj tápanyagait jobban kizsárolja tápanyag egyensúly fenntartása céljából kívánatos lesz a gipszzel egyidejűleg egyéb műtrágyákat is felhasználni. —

Ily szikes talajok javítására kat. holdanként legalább is 8—10 q. gipszre van szükség, mert ellenesetben ha kevesebbet használunk, a hatás. Ha esetleg 1—2 év múlva altalajvíz nagyobb mennyiségbe a felszínre jutna, úgy újból felhasználnunk ugyanily mennyiséget. —

Több éven át folytatott oly eljárás mellett sikerült fog a szikes talajt megjavítani. —

J. A.

Tapasztalatok a dohánytermelés körül.

Gazdánk panaszkodnak a dohányegyedáruság ellen s azt olyan valaminek tüntetik fel, mely hazai dohánytermelésünknek hátramozdítója, mert kizárja a szabad versenyt s mert a beváltó hivatalok nem korrekt eljárása miatt a jobb minőségű dohány előállítására való törekvésnek akadályát képezi.

Hogy e panaszból az igazságot illetőleg mennyi irandó az állam javára s mennyi a termelőjére, azt egy dohány nagytermelő — ki a dohány kezelése körül elégat tesz mindama kíváncságnak, melyet részint a törvény, részint csak a szokás állított fel, a ki nem kimélve áldozatot munkát és fáradságot, a dohánytermelés körül igazi szakértelemmel járt el — legjobban tudja megítélni, de hozzá szólhat e kérdéshez még a laikus közönségnek az a része is, melynek módjában állott a németországi nagyobb városok dohányiparából kiküldött hangzatos elnevezésű szivarok bodor füstje s illata és mai közönségesebb szivaraink között összehasonlítást tenni.

Tagadhatatlan, hogy a német szivarok tetszhetőség, külseje, alak, kiállítás stb. tekintetében a mieket felülmúlják, de izleljük csak meg ezeket észrevesszük azt az óriási különbséget mely sok és ami hasonló szivarjaink között létezik. A német szivar élvezésénél ezikória, répa s egyéb növénylevelek szenetráns illata üti meg orrunkat, a magyarnál ezt nem tapasztaljuk. Ime a dohánymonopolium hatása. A közönségnek nem haragudni, de örvendeni kell azon, hogy az állam a dohánytermelést korlátok közé szorítja s ha bébekorba elő is fordulnak a dohánybeváltó hivatal közeget részéről kisebb szabálytalanságok, e miatt elítélni az egész intéz. nem lehet.

Meg van a monopoliumnak a maga nagy előnye úgy a termelőre, mint a fogyasztóra nézve. Talál a termelő az államban biztos vevőt termékeire s jó vevőt is, mert az állam a jó minőségű áruért a megfelelő árat megadja, s talál a fogyasztó a kikészített áruban élvezhető jól égő s kellemes zamatu anyagot. — S ha termelőink még több súlyt helyeznének a termelés tényezőire, úgy ennek gyümölcse sem maradhat el.

Legnagyobb hiba termelőinknél már az, hogy nem választják meg jól a fajtát, a mely viszonyainknak megfelelő lenne, vagy ha meg is választják nélkülözik a termelés terén azt a körültekintést, mely egy a termelésnél nagyobb praeizitást követelő terménynél elkerülhetetlenül szükséges. —

A fajta megválasztásánál vagy egy okszerűen s gondosan végrehajtott kísérlet eredménye lehet döntő, vagy pedig a dohányjövődéki igazgatóság útmutatása. — A ki a két módus közül bármelyiket választotta is, kárt még nem vallott.

Egy másik szintén jelentékeny hiba az, hogy a dohányt nem helyzik jól el a vetés forgóban. Sokan az u. n. „dohányos kert“ szót úgy értelmezik, hogy az egyébre, mint dohánytermelésre nem is használható, ültetik tehát több évi egymásutánban is a dohányt egy és ugyanazon helyen. Mi sem természetesebb, mint az, hogy ily eljárás mellett csekély mennyiség és silány minőség lesz az eredmény, mert a talaj teljesen zsarólvá Trágyázott takarmány vagy fekete illetve zöld ugar után legjobban diszlik a dohány, míg gabona nemiek után csak silylódik.

A trágyázás kérdése a legfogásosabb. — A mily jó eredménnyel folyhat annak helyes és okszerű keresztül vitele, ép oly károkat szenvedhet a gazda akkor, ha azt csak felületesen hajja végre. A dohány fejlődéséhez sok tápanyagot igényel, igazolja ezt azon tapasztalat, hogy erdőirtásokat a hol meg van a talajnak u. n. ősi ereje, a legszebben diszlik s a talajt igen kimeríti.

A tapasztalat azt is mutatja, hogy dohánytermelésnél úgy az istállótrágya, mint a mesterséges trágya úgy szőlőn, nélkülözhetetlen, mert hol a minőségre gyakorol előnyös befolyást. —

Az istálló trágya a mennyiséget feltétlenül növeli, de a minőség rovására, a mesterséges trágyák közül

egynémelyik a mennyiséget növeli, a minőségnek sem árt, más a mennyiséget emeli, de a minőséget rontja, s végre olyan is van a mely többnyire hatástalan.

Ha istálló trágyát használunk akkor azt az előveteményeknek adjuk, hogy mire a dohány a talajba jő, akkor a trágya egyenletesen elkeveredjen s jól elkorhadjon. Ha kénytelenek vagyunk közvetlen a dohány alá trágyázni, akkor az istállótrágyák közül a szarvasmarha trágyát használunk és pedig olyant, mely jól érett s jóval kezelve. Igaz ugyan: hogy a minőség általa nem javul, de a mennyiség nagyon s másrészt a minőség rosszabulása sem őlt oly nagy mérvet, a levél szépen színezett, pirosbarna, vékony simulékony, elég rugalmas s égő képessége is elég jó, klórtartalma nem túl magas. A juhágya feltétlenül mellőzendő, mert a dohánylevele feketésbarna színű lesz, vastag, kemény, bolyagos, őszzel égő s bűdös.

Selyem-damasztok 65 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima csikos kockázott mintázott damaszt stb. (mintegy 140 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb. a megrendelt árukat postabér és vámmentesen házhoz szállítva valamint mintákat postafordultával küldik: **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **selyemgyárai Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nyilttér*.)

Sz. 1477—897 bftó.

Kardos Manó posta- és táviratistzt úrnak

Helyben.

A Bálint Demeterné ellen becsületsértés vétsége miatt hozott 2434/897 bf. sz. első bírói és 720/894 bftó sz. másodbírói jogerős ítéletek a „Gyulafehérvári Hírlapban leendő közzététel végett biteles másolatban /- alatt csatolva kiadatnak.

Gyulafehérvárt, 1897 évi június 29.

* B u d o v s z k y.
kir. albiró.

I.

Másolat. Sz. 2434/96 bftó. Ö Felsége a Király nevében! A gyulafehérvári kir. járásbíróság Bálint Demeterné elleni becsületsértés vétség iránti büntügyben hozta a következő ítéletet:

Bálint Demeterné 31 éves, református, férjes, bordély tulajdonos, irói olvasni tud, vagyona nincs, büntetlen, — a Kardos Manó m. kir. posta-távirda tiszt sérelmére elkövetett, a btkv. 261 §-ban irt becsületsértés vétségbea vétkeinek mondatik ki és azért a btk. 261. §. alapján ezen ítéletnek jogerejétől számítható 15 nap alatt küümbeni végrehajtás terhe alatt alólirt járásbíróshoz az 1892. évi 27. t. cz. 4. §-ban irt cölökre fordítandó 10 frt. p é n z b ü n t e t é s r e, behajthatatlanság esetén a btkv. 53. §. alapján a pénzbüntetést helyettesítendő 2 napi fogházra ítéltetik. Köteleztetik a büntügyi költségek hordozására, melyek az 1893. évi 43. t. cz. 4. §. alapján egyelőre behajthatatlannak nyilvánítatnak. Köteleztetik ezenfelül sértettnek a btprt. 359. §. alapján kárát és költségeit 4 frtban megfizetni 15 nap alatt küümbeni végrehajtás terhe alatt. Az ítélet indokostúl a „Gyulafehérvári Hírlap“ nevű helyi lapban vádolt költségén közzé tenni határozatott. I n d o k o k. Sértett Kardos Manó postatistzt vallomása szerint 1896. évi augusztus 10-én, midőn Bálint Demeternének egy táviratot visszaküldött egy elferdítve irt névnek helyesbitése végett, nevezett sértetthez egy iratot intézett, melyben őt „szemtelenység“ szóval illeti. Ezen cselekmény a becsületsértés vétségét képezi. Vádolt Bálint Demeterné a tárgyalás rendén beismerte, hogy az iratokhoz csatolt azon sértő iratot ő küldötte a posta hivatalhoz azon hivatalnoknak, ki a táviratot neki visszaküldötte. Ezek szerint vádlottal szemben. a fentebb jelzett vétség bebizonyítva lévén, abban büntésnek volt kimondandó és tekintettel beismerésére és büntetlen, elő életére, mint enyhítő körülményekre és a súlyosító körülmények hiányára, a fenti büntetésre volt elmarasztalandó. Az ítélet közzététele a 277. §-ban alapszik. A büntügyi költségekben való elmarasztalás a 2265/80 I. M. E. sz. rendelet 107. §-ban alapszik. Gyulafehérvárt 1897 évi január 15-én. Kakovean István, s. k. kir. albiró.

A másolat hitelül

Mánásy István.

*

II.

Másolat. Sz. 720 — 897. Bf. Ö Felsége a Király nevében! A gyulafehérvári törvényszék mint másodfokú bíróság becsületsértés vétségével vádolt Bálint Demeterné elleni büntügyet, melyben a gyulafehérvári kir. járásbíróság 1897 évi január hó 15-én 2434/896 szám alatt ítéletet hozott, vádolt által bejelentett, de nem indokolt felebbezés következtében alóljegyzett napon tartott nyilvános ülésben vizsgálat alá vévén, hozta a következő ítéletet: A kir. törvényszék a kir. járásbíróság fentebb jelzett ítéletét indokainál helyben hagyja. Gyulafehérvárt 1897. évi március hó 2-án. (P. H.) Nemes Sámuel, s. k. elnök. Korbuly Ignáz s. k. elnök.

A másolat hitelül.

Mánásy István,
kiadó.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a Szerkesztőség.

Egyedüli raktár

Jäger Tamás Gyulafehérvárt.

Sz. 362—1897 bir. végr.

Hirdetmény.

Ezennel közhirre teszem, hogy néhai Drottár Mihály hagyatékához tartozó és szabad kézből el nem adatott ingóságok, mint házi butorok, ékszerek és egyéb értékek az örökösök kívánatára a helyi kir. járásbírósnak mint hagyatéki bíróságnak 6401—1897. sz. kiküldő végzése folytán, tolvó évi július hó 30-án délután 3 órakor Rejöd József ügyvéd irodájában Tövis-utca 159. számú háznál önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatai.

Gyulafehérvárt, 1897. július 15.

Csia Lázár, bir. végr.

The Continental Bodega Company.

Valódi hamisítatlan külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

Tarragona s. a. t. Legjobb bevásárlási forrása

Raktár:

Bartha K., Lassner A., Munkácsy Zs. uraknál és Mendel Em. úr Borbandi uradalmában.

Szomorú—de igaz,

hogy öltö-ekeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünk. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észleltünk sietünk azt legott elhárítani, nehogy nagyobbodjék de ha ez testi egészségünkkel az esett számba se vesszük. Egy kis köhögés, főtájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ugyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamin a kis szakadékból nagy lesz, épp ugy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen keznel. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése** a mit — idejekorán használva. Egger kellemes ízű Sodapasztillája csakhamar beszüntet (1 doboz ára 30 kr.) **tüdő-, torok- és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásdással kezdődnek.** Egger külön ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal, (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nador gyógy-szertár.**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest Váci-körút 17.

389—1897 szám bir. végr.

Arverési hirdetmény

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósnak 4800/897 polg. számú kiküldő végzése által alsó venitzei Shönberger Adolf végrehajtató javára gyfehérvári Weisz Pál ellen 61 frt. 69 kr. tőke, ennek 1896 év Január hó 1-ső napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag V/19—1897 lefoglalt és 349 frt 50 kr becsértékkel bíró a fenni követelésért felülfoglalás képpen lefoglalt többféle házbutorok, 1 tűzmentes pénzszekevény és 3 teherhordó vastengelyű lőszekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6118—1897 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1897-ik év Julius 30-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elővezerezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldött vagy irásban vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elővezerezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt-Gyulafehérvárt, 1897-ik év Julius hó 15-ik napján.

Csia Lázár, kir. bírósági végrehajtó.

422—1897 szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósnak 6781. 6778 polg. számú kiküldő végzése által bécsi Fischer és Zsirái — és budapesti Berger testvérek végrehajtatók javára gyfehérvári Weisz Pál ellen 63 frt. 68 kr. és 50 frt. tőké, ezeknek a végrehajtási végzés szerint 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag VI/30—1897 lefoglalt és 1202 frt becsértékkel bíró tárgyak, melyek részben csupán fenni követelések kielégítésére lettek lefoglalva, részben pedig felülfoglalás képpen foglaltattak le, 1 magas hátú töltött diván 2 párnával s még többféle értékes házbutorok, 1 favágó gőzmotor 3 lőerőre készítve, 3 teherhordó lőszekér, 3 hámas ló és 1 tűzmentes pénzszekevényből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7352—1897 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1897-ik év augusztus hó 4-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elővezerezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldött vagy irásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elővezerezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1897-ik évi Julius hó 16-ik napján.

Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

1—1

314—1897 szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósnak 2332/896 polg. számú kiküldő végzése által bpesti Dr. Roth Miksa ügyvéd végrehajtató javára gyfehérvári Reisz Ignác ellen 58. frt 31 kr. tőke, ennek 1896 év Január hó 16-ik napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólilag V/1 1896 lefoglalt és 112 frt 50 kr becsértékkel bíró és pedig megfizetett 30 frtnak levonásával a még határlékban lévő összes követelés, az árverés kitűzésével felmerült 1 frt. 95 kr. költség s a még felmerülhető költségeknek behajtása végett ezen követelésért felülfoglalás képpen lefoglalt többféle házbutorok és házitárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 5908—1897 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközzésére **1897-ik év Augusztus hó 3-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elővezerezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldött vagy irásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elővezerezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1897-ik évi Julius hó 14-én.

Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Előleges jelentés.**Grand Circus Károly**

32 tagból álló művésztársulatával a napokban városunkba érkezik és előadásait teljesen új eső- és szélmentes nagy lovardájában meg fogja kezdeni.

A. circusnak saját zenekara és 24 kitűnően iskolázott nemes fajú lova van.

Bővebbet a napi falragaszok.

Nyomottatt Papp Györgynél Gyulafehérvárt.